Safe Environment

Muran Daaka | Josyane Vanounou | Ashraf Fawakhry
Dubi Harel | Amir Yarchi | Hadar Saifan

The exhibition “Safe Environment” was born out of a state of emergency, at a time when artistic activity is limited—indeed almost impossible. War across the entire country. A front with Iran and with Hezbollah and an especially intense front along the northern border. Residents in the North can only move around from one shelter to another. The exhibition emerges from the closed environment of the Cooperative Gallery and situates itself in another possibly safe environment: in a tunnel—a place one might pass by or spend a few moments in but one where people don’t gather. The exhibition targets those who pass by every day, on their way to shop for food and do errands.

The works in the exhibition consist of videos or photographs sent by artists from near and far, created within a limited local environment. The works engage in a dialogue with the current situation, offering an artistic respite of quiet continuity and movement. The exhibition offers a view of domestic environments, of nature that is beckoning us, and of an artistic presence that refuses to disappear.

The video work by artist **Josyane Vanounou**, *Mains Au Mur* **(“Hands on the Wall”)**, presents the movement of probing hands that create an endless drawing on white paper. The work suggests mystery, continuity, and spontaneity—something like a pulse line of the act of drawing, emerging as if by magic. A symbol of an ephemeral presence and of the blind action of hands, moving like sign language in script that is open to interpretation.

Muran Daaka delves into her Druze domestic environment. She raises open questions regarding the body, gender, femininity, continuity, and Sisyphean repetition. She attempts to decipher rituals and to dwell within the space they generate—a space of recognition, memory, uncertainty, action, touch, and movement. In the video work **Clinging**, the artist is filmed in the yard of her home, placing colorful clothespins on her white dress and on her body, which she takes from a large cooking pot. In her words, this is a state that is “between hanging and dependence—what comes from within me, and what is hung on me.”

A cut-out image of a donkey’s body burns within an opaque black screen. Flames stir, an unconsuming fire—an eternal flame. So it appears in the video work The Burning Bush by artist **Ashraf Fawakhry**. The donkey is the screen that envelopes the fire and conceals it. Or perhaps the donkey itself is burning endlessly? The image recalls the biblical “burning bush”—the story in which Moses witnesses the revelation of God within a bush that is burning but is not consumed.

A resemblance between visual structures—a bouquet of flowers, a lush tree, a cloud of smoke, and an atomic mushroom cloud—emerges in the video work **Metamorphosis** by **Dubi Harel**. The mushroom cloud is an image that has appeared frequently in the artist’s work over the past

גלריה כברי
جاليري الكابري
גלריה שיתופית יהודית ערבית בגליל
جاليري تشاركي يهودي عربي في الجليل
בתמיכת קיבוץ כברי
بدعم كيبوتس كابري
קיבוץ כברי
משרד התרבות והספורט

decade. The animated transitions are built from dozens of engravings and drawings created by Harel, shifting to the background of a song evoking protest and peace by Pete Seeger called "Where Have All the Flowers Gone" (in a well-known Hebrew translation by Haim Hefer). The song deals with the cycle of life and death, and its connection with the imagery generates a new, contemporary meaning.

Amir Yarchi, a nature and landscape photographer, presents a group of photographs of **Canyon Ada and Goren Park**. Yarchi uses long exposure in his photography of landscapes and stars. Living in the Western Galilee gives him convenient access to the Kziv River, where he frequently documents the population of Persian fallow deer. The selected photographs evoke a sense of fantasy and escape from reality. The Persian fallow deer is an almost mythical animal—once extinct in the region and later reintroduced to the wild in an operation reminiscent of a suspense film. He says that his photograph of the Milky Way reflects an idea that accompanies us all since childhood—the relationship between human beings and the universe, an endless dynamic of observation and wonder.

The artist **Hadar Saifan** describes the impact of the seemingly endless security situation in the communities on Israel's home front. Saifan, originally from Kibbutz Dafna, now lives in Rosh HaNikra. From her window she observes convoys entering and leaving Lebanon. Her still photographs and video works examine how the ongoing violence affects both the physical and mental structures of border communities.

The works in the series **Studio Patrols: Metula and Yir'on** were created during the war in northern Israel in 2024, when frontline communities along the Lebanese border were evacuated. Saifan perforated holes in black paper that map out the security roads in each community. The light emerging from the holes resembles fence lighting, and she moves with her camera in long exposure around the perimeter of each settlement, simulating the movement of a patrol. Based on the image produced—which might be a sparkling jewel, or perhaps a security fence—Saifan seeks to create protective amulets for the border communities in her studio. Currently, the communities, which returned after a prolonged evacuation, are under constant attack by Hezbollah. These communities have once again become active military zones—this time with their residents present. The combination of minimal time to take cover and insufficient shelters place the residents in immediate and ever-present danger.

Saifan's video work **Route Clearing: The Security Road** was filmed in the North during the 2024 war. It was filmed along Road 918, which stretches between Kibbutz Gadot and the Hurshat Tal Junction near Kibbutz Dafna. The road, also known as the Security Road, was paved under fire during the period when the Golan Heights were under Syrian control. Eucalyptus trees were planted along both sides to conceal travelers from Syrian sniper fire. During the 2024 war—and now again in 2026—the road remains under fire. IDF forces continue to rely on the tree cover for movement and shelter. Saifan scans the threatened route with her camera over a whole day, mimicking the military operation to clear a route. In her view, this meets a civilian need—to assist in protecting and defending the home front. Her gaze is always directed toward the sky, reflecting concern in the face of drone and missile attacks that burn the tree lines and deliberately devastate the northern communities. Yet the camera's skyward gaze—always in motion and at various times of the day—leaves the viewer with a narrow opening for hope.

Curator: Tamar Hurvitz Livne

بـــيـــئـــة آمـــنـــة

أمـيـر يـرحي | أشـرف فـواخـري | جـوزيـان ڤـانـونـو
دوبـي هريـئـيـل | هـدار سـيـفـان | مـوران دعـقـة

وُلد معرض "بيئة آمنة" في واقع حالة طوارئ، في وقت بات فيه العمل الفنّي محدودًا، يكاد يكون مستحيلًا. حرب في البلاد بأكملها، وجبهة مع إيران ومع حزب الله، وعلى الحدود الشمالية جبهة شديدة القوة بشكل خاص. حركة سكان الشمال لا تتم إلا بين الملاجئ. يخرج المعرض من داخل الجاليري التشاركي المغلق، ويتموضع في بيئة آمنة بديلة ممكنة، داخل مبنى النفق، في مكان يمكن المرور بجانبه أو التوقف فيه لفترة قصيرة، دون تجمع. يخاطب المعرض الجمهور العابر يوميًا في طريقه للحصول على الخدمات والطعام.

الأعمال المعروضة هي أعمال فيديو أو صور فوتوغرافية أرسلها فنّانون من القريب والبعيد، وقد أُنجزت في بيئة محلية محدودة. أعمال تتحاور مع المرحلة، وتتيح استراحة فنيّة من الاستمرارية الهادئة والحركة. يقترح المعرض نظرة إلى البيئات المنزلية، وإلى الطبيعة الفاتنة، وإلى حضور فنّي يرفض الاختفاء.

عمل الفيديو للفنّانة **جوزيان ڤانونو، إيدٍ على الجدار (Mains Au Mur)**، يعرض حركة أيدٍ تتحسس وتُنشئ لوحة لا نهائيَّة على ورق أبيض. يقترح العمل غموضًا واستمرارية وعفوية، كأنه خط نبض لفعل التصوير الزيتي الذي يتشكل كالسحر. رمز للإقامة المؤقتة ولحركة عمياء لليدين، تتحركان كأنهما لغة إشارات بنص مفتوح للتأويل.

موران دعقة تتعمق في بيئتها المنزلية الدرزية، وتطرح أسئلة مفتوحة حول الجسد، الجندر، الأنوثة، الاستمرارية والسيزيفية. تحاول الفنانة تفكيك الطقوس والمكوث في الحيّز الذي تنتجه؛ حيّز من التعرف، الذاكرة، اللايقين، الفعل، اللمس والحركة. في عمل الفيديو **التعلّق** تصوِّر الفنّانة في ساحة منزلها، وهي تعلّق على فستانها الأبيض وعلى جسدها ملاقط ملوّنة تخرجها من قدر طبخ كبير. تقول الفنّانة إن هذا وضع "بين التعلق والتبعية، ما الذي ينبع مني وما الذي يُعلَّق بي".

قصاصة لجسم حمار تشتعل داخل شاشة سوداء معتمة. لهب يتأجج ونار لا تنطفئ، نار أبدية. هكذا في عمل الفيديو العليقة المشتعلة للفنّان **أشرف فواخري**. الحمار هو الشاشة التي تحتوي الاشتعال وتخفيه، أم أنه هو نفسه الذي يحترق بلا نهاية؟ تستحضر الصورة رمزية **"العليقة المشتعلة"** من التوراة، حيث يشهد موسى تجلّي الله في شجرة تحترق دون أن تفنى.

تشابه بين البُنى البصرية وباقة زهور، شجرة كثيفة الأوراق، سحابة دخان وسحابة الفطر يظهر في عمل الفيديو **تحوّل** للفنّان

دُوبي هريئيل. سحابة الفطر هي صورة متكررة في أعماله خلال العقد الأخير. الانتقالات في العمل مبنية على عشرات النقوش والرسومات التي رسمها، وتتغير على خلفية أغنية احتجاج وسلام لبيت سيغر، بترجمة عبرية معروفة لحاييم حيفر بعنوان "أين ذهبت كل الأزهار". تتناول الأغنية دورة الحياة والموت، والربط بينها وبين الصور يخلق معنى معاصرًا جديدًا.

أمير يرحي، مصوّر طبيعة ومناظر، يعرض مجموعة صور للكل من **كانيون عادا وحديقة چورِن**. يستخدم يَرحي تقنية التعريض الطويل في تصوير المناظر والنجوم. وهو يسكن في الجليل الغربي مما يوفر له منالية متواصلة إلى منطقة وادي القرن، حيث يوثّق باستمرار غزال اليحمور الفارسي. الصور المختارة تمثل فكرة الخيال والهروب من الواقع. اليحمور الفارسي حيوان يكاد يكون خياليًا، انقرض في البلاد وأُعيد إلى الطبيعة في عملية أشبه بأفلام التشويق. كما تمثل صورة درب التبانة فكرة ترافق الإنسان منذ الطفولة: علاقة لا نهائية بين الإنسان والكون قائمة على التأمل والدهشة.

الفنّانة **هدار سايفان** تتناول تأثير حالات الطوارئ المستمرة على مجتمعات الجبهة الداخلية في إسرائيل. سايفان، ابنة كيبوتس دفنا، تقيم حاليًا في رأس الناقورة، ومن نافذة منزلها تراقب القوافل الداخلة إلى لبنان والخارجة منه. صورها الثابتة وأعمال الفيديو لديها تبحث في كيفية تأثير التعرض المستمر للعنف على البنى الفيزيائية والنفسية لمجتمعات الحدود.

الأعمال من سلسلة **"دوريات في استوديو" المطلة ويرؤون** أُنجزت خلال حرب الشمال عام 2024، حين تم إخلاء بلدات الخط الأول على الحدود مع لبنان من سكانها. قامت سايفان بثقب خطوط الطرق الأمنية على ورق أسود، وكان الضوء الخارج من الثقوب يحاكي إنارة السياج. تحركت بكاميرتها بتعريض بطيء حول محيط كل بلدة، مقلدة حركة دورية. في الصورة الناتجة - ربما قطعة حُلي لامعة وربما سياج أمني - تسعى سايفان إلى خلق تمائم حماية لبلدات الحدود من داخل الاستوديو. اليوم، وبعد عودة السكان إثر إخلاء طويل، تتعرض هذه المجتمعات لهجمات متكررة من حزب الله. عادت بلدات الحدود لتكون منطقة عسكرية نشطة - ولكن هذه المرة مع وجود سكان. الجمع بين زمن استجابة شبه معدوم وغياب وسائل حماية ملائمة يضع المدنيين في خطر مباشر ومضاعف.

عمل الفيديو لسايفان **فتح محور: طريق الأمن**، صُوِّر خلال حرب الشمال عام 2024 أثناء السفر على طول الطريق 918، الممتد بين كيبوتس چدوت ومفترق حورشت طال قرب كيبوتس دفنا. يُعرف هذا الطريق أيضًا بطريق الأمن، وقد شُق تحت النار في سنوات كانت فيها هضبة الجولان تحت سيطرة سوريا. زُرعت أشجار الأوكالبتوس على جانبيه لإخفاء المسافرين عن قناصة سوريين. خلال حرب 2024، وكذلك الآن في 2026، لا يزال الطريق تحت النار، وتواصل قوات الجيش استخدام غطاء الأشجار للحركة والتمركز. تقوم سايفان بمسح المسار المهدد بالكاميرا على مدار يوم كامل، في فعل يشبه عملية عسكرية لفتح طريق. ووفقًا لها، فهذا تعبير عن حاجة مدنية للمساهمة في حماية البيت. نظرتها موجهة دائمًا نحو السماء بقلق، في مواجهة هجمات الطائرات المسيّرة والصواريخ التي تحرق الأشجار وتنشر الدمار في بلدات الشمال. زاوية التصوير المفتوحة نحو السماء، في أوقات مختلفة ومع الحركة، تترك للمشاهد أيضًا نافذة صغيرة للأمل.

أمينة المعرض: تمار هوربيتس ليڤانا

סביבה בטוחה

אמיר ירחי | אשרף פואח'רי | ג'וזיאן ונונו
דובי הראל | הדר סייפן | מורן דעקה

התערוכה "סביבה בטוחה" נולדה במציאות חירום, בזמן שבו עשייה אמנותית היא מוגבלת, על סף בלתי אפשרית. מלחמה בארץ כולה. חזית עם איראן ועם חיזבאללה. בגבול הצפון חזית עצימה במיוחד. תנועת תושבי הצפון מתאפשרת רק בין מגוניות. התערוכה יוצאת מתוך הגלריה השיתופית הסגורה. היא מתמקמת בסביבה בטוחה אפשרית אחרת, במבנה המנהרה, במקום שאפשר לחלוף לידו או לעצור בו לזמן מה, אך לא להתקהל. התערוכה פונה לקהל העובר במקום יום־יום, בדרכו להצטייד בשירותים ובמזון.

העבודות בתערוכה הן עבודות וידאו או צילומים ששלחו אמנים מרחוק ומקרוב, ונוצרו בסביבה מקומית מוגבלת. עבודות המשוחחות עם התקופה, מאפשרות הפוגה אמנותית של המשכיות שקטה ותנועה. התערוכה מציעה מבט לסביבות ביתיות, לטבע פתייני ולנוכחות אמנותית שמסרבת להיעלם.

עבודת הווידאו של האמנית **ג'וזיאן ונונו**, **ידיים על הקיר** **(Mains Au Mur)**, מציגה תנועת ידיים ממששות היוצרות ציור אין־סופי על גבי נייר לבן. היצירה מציעה מסתוריות, המשכיות וספונטניות. מעין קו דופק של פעולת הציור הנוצרת כקסם. סמל לשהייה זמנית ולפעולה עיוורת של ידיים, הנעות כמו בשפת סימנים בכתיב פתוח לפיענות.

מורן דעקה מתעמקת בסביבה הביתית הדרוזית שלה. היא מציגה שאלות פתוחות בנוגע לגוף, למגדר, לנשיות, להמשכיות ולסיזיפיות. האמנית מנסה לפענח טקסים ולשהות במרחב שהם מייצרים. מרחב של זיהוי, זיכרון, אי־ידיעה, פעולה, מגע ותנועה. בעבודת הווידאו **להיתלות** מצולמת האמנית בחצר ביתה, כשהיא תולה על שמלתה הלבנה ועל גופה אטבים צבעוניים שהיא מוציאה מתוך סיר בישול גדול. לדברי האמנית זה הוא מצב שהוא "בין תלייה לתלות, מה מתוכי ומה נתלה בי".

מְגֻזֶּרֶת גוף חמור בוערת בתוך מסך שחור אטום. להבות רוחשות ואש שאינה מתכלה. אש תמיד. כך בעבודת הווידאו הסנה הבוער של האמן **אשרף פואח'רי**. החמור הוא המסך המכיל את הבעירה ומסתיר אותה. או שמא החמור הוא שבוער עד אין־סוף? הדימוי מזכיר את דימויי ***"הסנה הבוער"*** מן התנ"ך - סיפור שבו משה עד להתגלות אלוהים בתוך סנה הבוער באש ואינו כלה.

דמיון בין מבנים ויזואליים של זר פרחים, עץ מלא עלווה, ענגת עשן ופטרייה אטומית עולה בעבודת הווידאו **מטמורפוזיס** של **דובי הראל**. הפטרייה האטומית היא דימוי החוזר רבות בעבודותיו של האמן בעשור האחרון. המעברים באנימציה בנויים מעשרות תחריטים ורישומים שצייר הראל, והם משתנים על רקע שיר מחאה ושלום של פיט סיגר (Seeger) בתרגום מוכר לעברית של חיים חפר, "איפה הפרחים כולם". השיר דן במעגל החיים והמוות, והקשר בינו ובין הדימויים יוצר משמעות אקטואלית חדשה.

גלריה כברי
جاليري الكابري
גלריה שיתופית יהודית ערבית בגליל
جاليري تشاركي يهودي عربي في الجليل

בתמיכת קיבוץ כברי
بدعم كيبوتس كابري
קיבוץ כברי
משרד התרבות והספורט

אמיר ירחי, צלם טבע ונוף, מציג קבוצת צילומים של **קניון עדה ופארק גורן**. ירחי עושה שימוש בחשיפה ארוכה בצילומי נוף וכוכבים. מקום מגוריו בגליל המערבי נותן לו גישה רציפה ונוחה לאזור נחל כזיב, ושם הוא מתעד בהתמדה את אוכלוסיית היחמורים הפרסיים. הצילומים שנבחרו מייצגים רעיון של פנטזיה ובריחה מן המציאות. היחמור הפרסי הוא חיה כמעט דמיונית, שנכחדה בארץ והושבה לטבע במבצע שמזכיר סרטי מתח. צילום שביל החלב מייצג לדבריו רעיון שמלווה את כולנו מילדות - האדם והיקום, מערכת יחסים אין־סופית של התבוננות והשתאות.

האמנית **הדר סייפן** עוסקת בהשפעת אירועי חירום מתמשכים על קהילות העורף בישראל. סייפן, בת קיבוץ דפנה, מתגוררת כעת בראש הנקרה. מחלון ביתה היא צופה בשיירות הנכנסות ללבנון ויוצאות ממנה. תצלומי הסטילס ועבודות הווידאו שלה חוקרים את האופן שבו ספיגה מתמשכת של אלימות משפיעה על מבנים פיזיים ומנטליים של קהילות גבול.

העבודות מן הסדרה **'פטרולים בסטודיו' מטולה ויראון** נוצרו בזמן המלחמה בצפון בשנת 2024, כשיישובי הקו הראשון לגבול עם לבנון פונו מתושבים. סייפן חוררה על נייר שחור את קווי המתאר של כבישי המערכת בכל יישוב. האור שיצא מן החורים דימה תאורת גדר, וסייפן נעה עם מצלמתה בחשיפה איטית סביב ההיקף של כל יישוב, כשהיא מדמה תנועה של פטרול. בדימוי שנוצר - ספק תכשיט מנצנץ, ספק גדר מערכת - סייפן מבקשת ליצור קמעות הגנה מחלל הסטודיו בעבור יישובי הגבול. כעת, הקהילות ששבו לגבולן לאחר פינוי ממושך מותקפות תדיר על ידי חיזבאללה. יישובי הגדר חזרו לשמש שטח צבאי פעיל והפעם עם תושבים. השילוב של זמן התגוננות אפסי ושל היעדר מיגון מתאים, שם את האזרחים בסכנת חיים מיידית וכפולה.

עבודת הווידאו של סייפן, **פתיחת ציר: כביש הביטחון**, צולמה בזמן המלחמה בצפון ב־2024, תוך כדי נסיעה לאורך כביש 918 , הנמתח בין קיבוץ גדות ובין צומת חורשת טל הצמוד לקיבוץ דפנה. כביש זה מכונה גם כביש הביטחון, והוא נסלל תחת אש בשנים שרמת הגולן הייתה בידי סוריה. משני צידי הכביש ניטעו עצי אקליפטוס כדי להסתיר את הנוסעים בכביש מירי צלפים סורים. בזמן המלחמה ב־2024, וגם כעת ב-2026, הכביש נמצא תחת אש. כוחות צה"ל ממשיכים להיעזר בכיסוי העצים בשביל לנוע ולחנות בחסותם. סייפן סורקת את התוואי המאוים עם המצלמה במשך יממה, בדומה לפעולה צבאית של פתיחת ציר. לדבריה, זה הוא צורך אזרחי לסייע לשמירה ולהגנה על הבית. מבטה מכוון תמיד אל השמיים בדאגה, למול מתקפות הכטב"מים והטילים ששורפים את שדרות העצים וזורעים הרס מכוון ביישובי הצפון. זווית הצילום הפתוחה לשמיים בשעות משתנות ובתנועה, משאירה למתבונן גם חריץ פתח לתקווה.

אוצרת: תמר הורביץ ליבנה